

teeb tuimaks, tema pööras filmi teisele poole ja läks wiliistates kerjajast mööda. Temal oli, nagu wõiks tema wiliistamisega südame-tunnistuse healt lämmatada, mis oeg-aegalt tema sees tõusis. — Temal oli ka, kui piaks tema rahwa ees näitama, et temal õigus on, ja tema ütles ka, et tema wennale ühtigi anda ei tahta, kes seda ometigi ära jooksk; jääks wend lord haigeks ja wõimatu- maks, siis tahta tema teda oma kulu peal hos- pidalisse saata. — „Aga Weidner,“ oli keegi lord küsinud, — „kas Teie ei taha siis lastuda, wenda parema tee peale talutada? Teie wõiksite teda oma peresse sulaseks wõtta.“ — Aga Emil Weid- neri süda oli tarretanud ja tema pea oli kõwa, seda oliwad mõlemad wennad isa käest pärandu- seks saanud. —

Wastad läksiwad mööda ja rahwas harjus sel- lega, et hulguks ja põllu-todanik üksteisest sõna- lausumata mööda läksiwad. Ja Ernst langes sü- gawamale ja sügawamale. Tööd teha tema ei tahtnud, oli seda ikka põlganud. Kerjamine oli enam tema meele järel. Wida tema omale koku kerjas, seda jõi tema ära, ja sagedast juhtus, et tema nõrkenud jalgel oma wenna majast mööda komistas. Ja osawõtmata waatas jõukas wend oma rohkem ja rohkem alanewa wenna peale.

Emil Weidneri ainus laps, kes wana-isa järel

„Karl“ nimeks saanud oli, kaswas suuremaks. See oli üks kena poissike, priist ja hiilgawa filma- dega. Pea näitas, nagu ei wõinud weike poissike koguni mitte üks Weidner olla, sest temal oli pehme, hea süda, tasane ja järelandaw meel, ja pisarad tuliwad tema filmi, kui midagi kurwa kuulis.

„Sel poisil on naese süda,“ ütles Emil Weid- ner wahest paha meelega, aga siiski oli ainult see poissike, kes tema meelt mõnel tunnil pehmemaks teha wõis. Ka oli weike Karl ainus, kes isa sü- dames oma lapseliku küsimistega wahest kahjetse- mist ja selle peale mõtlemist äratas, et tema majas Jumal otse kui sauna oli elama saadetud. Aga Emil soigutas ärkawa südame-tunnistuse healt ikka jälle ja linnitas oma enese ees: põllu-todanikul olla muud tegemist, kui igatahes firiku ja Jumala-sõna järel pärida, — see olla nende asi, kellel rohkem aega on. Tema ei mõtelnud selle peale, et see taewa ja maa Jesandale, wägewama Jummalale, kahju ei tee, kui üks maailma loom tema järel ei päri, et aga üks Emil Weidner kõiki hirmu läbi lastuda wõib, kui Jumal oma armulist filma temast pöörab.

Emil Weidner tegi nagu mitmed teised ka: tema ei mõtelnud kõige selle peale.

Weike Karl käis rõõmsa südamega ja läikiwa